

ikke give det min Stemme; da jeg principielt mener, at det er forsvarligt og rigtigt, at der gives et Statstilskud, kunde jeg ikke have stemt imod det, men jeg vilde ikke have stemt for det. Men i Skrivelser af 4. Marts fra Ministeriet til Finansudvalget hedder det, at Beløbets Udbetaling blandt andet er afhængig af, at der træffes en af Kultusministeriet godkendt Ordning af Skolepengeskalaen og Tildelingen af hele eller delvise Fripladser, og heri og i de Udtalelser, som den højtærede Kultusminister nylig er fremkommet med, ser jeg en bestemt Tilkendevise af, at Tanken og Planen med Statstilskuddet er, at det skal uddeles efter lignende Regler som dem, Frederiksberg Kommune i 1909 besluttede sig til at følge, altsaa at det kun bliver de højere Klasser, Mellemskolen og Gymnasiet, der bliver Tale om at støtte, og at Understøttelse kun bliver givet til Børn af ubemidlede Forældre. Med denne Begrundelse kan jeg billige og stemme for det omspurgte Statstilskud.

Ivar Berendsen: Den Udtalelse, som den højtærede Kultusminister for nylig fremkom med vedrørende Tilskuddet til den højere private Skole i København, Frederiksberg og Gentofte, muliggør det for mig at stemme for denne Bevilling. Det holder, oprigtigt talt, haardt for mig af principielle Grunde. Paa Grundlag af den Motivering, som Kultusministeriets Administration i Bilag Nr. 144 havde fremsat, vilde det heller ikke have været mig muligt, eftersom jeg i saa godt som et og alt ikke kan godkende de Betragtninger, som fremføres deri.

For det første anser jeg det for det offentlige Pligt — ved det offentlige forstaar jeg Stat og Kommune uden nærmere at fordele Pligt og Ansvar i saa Henseende — at tilbyde Befolkningen sin egen højere Undervisning lige op til Universitetet i et saadant Omfang, at der sikres Børnene lige Chancer for Udvikling under Hensyn til deres Forstandsevner og uanset Forældrehjemmets Pengeevne. Jeg ser altsaa ingen Statsopgave i at støtte den private Skoles højere Undervisning saa lidt som dens Børneundervisning. En Trusel fra Privatskolen om at standse vækker ikke Rædsel hos mig, men kun en Tanke om, hvor hurtigt og komplet det offentlige kan træde i dens Sted og derved opfylde sin Pligt.

Dernæst anser jeg i alt Fald ikke Statsmidler for vel anvendte til at ned-

sætte Skolepengene for de velstillede Familiers Børn i Privatskolen. Saa snart der af det offentlige tilbydes de ubemidlede saadanne Kaar for deres Børns højere Undervisning, at ingen holdes ude alene af Trang, er efter min Anskuelse det offentlige Pligt overfor Privatskolen opfyldt indtil det Tidspunkt, hvor det offentlige helt ud overtager den højere Undervisning, og her falder min Mening jo ganske sammen med, hvad det ærede Medlem fra Frederiksværk (Niels Petersen) nylig sagde.

Endelig har jeg ikke den Følelse, at en Familie af visse saakaldte højere Samfundslag skylder sig selv eller sine Børn, at samtlige, maaske ogsaa de middelmaadigt begavede, Børn bør føres frem til Studenter- og Realafgangseksamen; tværtimod mener jeg, at ifald i disse Kredse flere af Sønnerne end for Tiden fordelte sig som Smede, Snedkere, Sømænd o. s. v. til det brede Lags Gerning, vilde det i vort lagdelte Samfund være en Fordel. Derfor har jeg ikke den ringeste Tendens til at ønske et Statstilskud benyttet til at gøre Skolepengene for anden, tredje eller fjerde Broder nedadgaaende indtil deres Bortfalden. Naar dertil saa kommer, at det for mig er yderst usympatisk, at tidligere indgaaet Garanti for den eksisterende Skolering benyttes som Argumentation for det Tilskud, der nu tilbydes, vil ærede Medlemmer forstaa, at paa Grundlag af, hvad der forelaa i Bilag Nr. 144, vilde det ikke have været mig muligt at stemme for denne Bevilling.

Jeg indrømmer i Forbigaaende, at saaledes som selve Ændringsforslag Nr. 170 er stillet op ved en Anmærkning indenfor Linien, er det allerede langt bedre, end Motiveringen gav Haab om. Men efter hvad den højtærede Kultusminister nu i Dag har udtalt, vil jeg gerne have Lov til at slaa fire Punkter fast, nemlig at den ønskede Bevilling ikke blot er foreløbig, men at den udtrykkelig kun giver en Frist til at forberede og organisere det offentlige Overtagelse af den højere Skole; at Bevillingen ikke gives til Skolerne, men til Hjemmene, og altsaa ikke til de bemidlede Forældres Børn, men ene og alene til de ubemidlede Forældres; at Fordelingen ikke sker efter Skolernes Naade, men efter Ministerens Plan og en fastslaaet Skala, derunder ogsaa Skatteskala, saaledes at der lægges en rationel Betragtning og et rationelt Grundlag for Bevillingens Anvendelse, og endelig at der her altsaa ikke er Tale om, at Skoleringen har med en haard Haand sat Fingrene omkring Lov-